

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntagma Iuris || Vniversi, Atqve Legvm || Pene Omnivm
Gentivm, Et || Rervm Pvblicarvm Præcipvarvm,||**

Grégoire, Pierre

Francofurti ad Mœnum, M.D.XCIX.

VD16 VD16 G 2999

12 de aliis Personis donationum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97739](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97739)

recte rationibus, dicat liberorum causam in hac donationis prohibitione esse causam remotam, & ideo non esse consideranda, *gl. in c. de occidendis, 23. quest. 3.* Potissimum, inquit, quia bona donatione perueniunt ad patrem, aut matrem, quibus maxima cura liberorum, vt pote qui in illorum torqueantur magis iniuriis, quam in propriis, *l. isti quidem, quod me. cau. l. si. C. de cura fur.* Etenim liberorum causa hic, non remota, sed propinqua est, *l. 2. de dona. int. vir. & vxor.* & præcipua, quemadmodum & matrimonii est finis proles, *c. omne, 27. q. 2. c. sicut, in fi. 32. q. 2.* & ob eam nuptiis donatus fauor, *l. sol. mar. l. 2. de indist. vidui. tollen. C. 8. 1. de nupt. apud fust.* neque est inspicendus hic communis amor in liberos, cum iam videamus ex hac aucupata donatione, affectionem in liberos sublatam, & vxorem vel coniugem prælatos debentis, vt verissimum sæpe experimur delinimentis mulieribus coram iudicio patris circa filios, & contra proprium sanguinem iudicium inulte exheredationis constituere, *l. 4. de inoffi. testa. C. in p.* vt contra feminas omni mobilitate leuioribus, & feris omnibus crudeliores, prurientes libidinis ardore, nouis maritis, non solum filiorum res proprias, sed etiam vitam addicere, *l. lex qua amoris, de adm. tutor.* tantum abest vt illis sua conferent. Minus a loco diffugium Panorficæ, dicens, verendum non esse hodie ob donationem diuortium fieri, cum diuortere non liceat, *c. 1. 2. 3. 12. q. 7. cap. gaudemus, de diuor. ca. ex publico, de conuers. coniuga.* Nam quamquam diuortere non liceat, tamen quod grauissimum est remaneat perpetuæ domesticæ querelæ, & intolerabiles fere causæ diuortii. Et proinde præcauendum nunc magis est, vt cum diuortere non liceat, sedari & bene conueniens perpetuum retineatur matrimonium. Tertio loco quoque leue videtur argumentum, quod donatio firmari possit morte, ergo iuramento. Distant enim firmari iuramento inter viros irrevocabiliter, *l. ubi etia donatur, de don. cau. mor. P. & testamento, vel vltima voluntate firmari, libera semper remanente reuocatione vsque ad vltimam vitæ periodum, c. cum Mariba, de celebra. missi. l. 4. de admen. lega. l. cum hic status, §. si maritus, de donat. int. vir. & vxor.* Quare 4. loco non facessit, quod iuramentum debeat seruari, si non vergat in detrimentum salutis æternæ, *c. si vero, & c. cum contingat, de iur. iur. c. debitoris, de vsur.* quod tutus sit in dubiis animæ, quam bonis consulere, *c. inuenis, de sponsal. c. venerabilem, de electio.* Nam hoc quidem verum est, si legitimum iuramentum, si non contra bonos mores: vt ante diximus. Neque quicquam prohibet, neque est seruandum sit iuramentum, cogi possit qui exegit remittere, & datum restituere, *d. c. debitoris, & c. 1. de vsur.* Et actus contra iuramentum tenet regulariter, licet qui inrauerit sit periurus, nisi gratia iuramenti ei fiat, *c. dilectus, 1. de prob.* Neque 5. loco validum iuramentum capit, quamuis pactum de pactis in Sexto simili negotio adiectum dicitur in datione inter coniuges: neque enim similes sunt prohibitionis rationes.

De aliis Personis Donatariorum. Cap. 12.

- 1 Iudices munera accipere in Gallia edicto vetantur.
- 2 Munera qua iudices non possunt accipere. eod.
- 3 Donare non possunt iudicibus litigantes, nec ob iudicandum, nec aliis ob magistratum consequendum.
- 4 Donatio quibus faciendâ non est.
- 5 Donatio non valet facta Tutori, vel Curatori suo a minore.
- 6 Missilia in vulgus quando permissa & prohibita.
- 7 Donationem pro rebus sacris accipere simonia.
- 8 Munera prohibita accipere & dare, qua corrumpunt animos.

Regis & constitutionibus nostris in hibitum est, ne iudices a quocunque subdito, vel litigante accipiant cuiuscunque ordinis sint, seu inferioris, aut curiæ superioris munera, quibus deprauari iudicia eorum possint, *constitutio. Phil. Pulcri, in primis art. 17. Caroli 7. artic. 118. & 119. Caroli 8. artic. 16. & 18. Ludo 12. in publica. 249. art. 140.* Atque pragmatice, patroni causarum, procuratores, qui in largitionibus his interuenierint, & subfelliis remouent, & omni officio iudicandi indignos in posterum declarant, *in const. Caroli 7. art. 120.* Inhibetur quoque triumuiris capitalibus, ne a litigantibus munera vel pensiones capiant, *const. Aureliacensi art. 43.* Samuel & ab hoc crimine abiturus magistratu, se immune esse, inter cetera, voluit palam populum docere, *1. Reg. c. 8.* Proconsulibus, quibus provincie regende demandatæ erant, iustum etiam erat, neque in totum a xenis capiendis abstinere debere, neque auare modum xeniorum excedere. Quod valde inhumanum esset a nemine accipere: sed passim, viliissimum

& per omnia auarissimum. Mandatisq; continebatur, ne domus, vel munus ipse proconsul, vel qui in aliquo officio est accipiat, eumque quid: nisi vsus quotidiani causa, que non pertinere Vlpianus ait ad xenia, sed ad ea que eduliorum excedant vitum, *17. in l. solet, 6. de offic. proconsul. l. 1. P. tit. 16.* Et Modestinus, plebiscito continetur ne quis præfidum, munus, donum ve caperet: nisi esculentum poculentumve, quod inter dies proximis prodigatur, *l. plebisciti. 18. de offi. pra. lib. 1. P. tit. 19.* Claudius Cæsar præfectum quandam provincie, propter dona capta exilio puniuit, omniaq; eius bona præfecturæ tempore acquisita, in publicum redegit, *Dioc. Cass. l. 60. hist.* Ob iudicandum ne quid acciperetur prohibitum, & castigatum lege Iulia repetundarum, in proprio capite in criminibus explicauimus, nam aiunt *quid dicitur de rebus, 23. q. 1. de persuadere Deo sermones.* ¶ Prohibitum etiam olim pro conficiendis magistratibus largitiones facere, *l. fin. ad leg. Jul. repetund.* alioquin lege Iulia de ambitu locum habente, de qua in criminibus diximus proprio capite de ambitu. Exstat & titulus in l. 12. C. publicæ lætitiæ, vel consulum nuntiatores, vel insinuatores constitutionum, vel aliarum sacrarum, vel iudicialium literarum, ex descriptione, vel ab inuitis, ne quid immodicum accipiant.

¶ Malis largiendum non esse antiqui Ethnici quoque, talsunt, 3. Bouis, inquit Ilocrates, benefica. Nam bonus thesaurus apud hominem virtutibus præditum, debitum beneficii est. Quin malos beneficium confert, idem patitur cum eis qui alienas carnes cibant: illæ namque periunde dantes ac occurrentes allatrant. Sic mali commodantibus æque ac lædentibus vim faciunt, *Stoicus, in Parranese, ora. 1.* Soidas aure, ne benefacias, inquit, seni, nec puero inuide, nec loquaci mulierculæ, ne vicini cani, ne garulo remigi, *Suid. in verb. 23. q. 1.* ¶ Sancitum constitutione regia Francisci primi, omnes donationes nullas, & inuitiles esse, quæ finita minoribus tutoribus, aut curatoribus suis, aut administratores seu custodibus suis, *constitut. Francisci 1. anni 1539. art. 13.* Et quod nec iure ciuili contractus inter has personas inuiti efficaces sunt, *l. 1. & l. pupillus, §. item ipse, de aucto. prest. P. facit l. 1. de contract. iud. §. 1.* Solebant consules, vbi erant designati, vel renuntiat, missilia in vulgus spargere, habendæ gratiæ populo causa, vt ait Leo Imperator, *constitut. 1. 4. in nouellis Iulianiani, l. 2. de consul. & non spargendis pecun. Et l. 12. C.* At postea prohibuit Marianus Imperator, ne quid æris in populum spargerent: sed statutam pecuniam ad reparandum vrbis aqueductum dependenter, *novella 105. de consulib.* quam legem rursus abrogauit Iustinianus, *101. 1. quæ. 1.*

¶ Pro rebus sacris, vel pro sacramentis munera accipere, vel petere, iam non est quod moneam esse prohibitum, *can. et quæstiones, §. in hoc itaque, de simonia.* quia simonia sit, de qua proprio titulo in criminibus diuine imminutæ maiestatis, dictum est.

¶ In summa quandocunq; suspicio est deprauationis animi, per munus largitionem, inspecta qualitate personarum, & rerum, & quantitate, *Deute. 16. Exod. 23.* improbantur donationes. Munera namque excæcant oculos sapientum, & mutant verba iustorum, *Ecclesiast. c. 20.* impios & viros sanguinum, David dixit habere dexteris repletas muneribus, *Psal. 25.* Qui proicit, inquit Iesaias, auaritiâ ex calumnia, & excutit manus suas ab omni munere, ipse in excelis habitabit, *Esa. cap. 33.* Quia munera de sinu impius accipit, vt peruertat semitas iudicii, *Proverb. 17. 1.*

*Et diffidit portas
Vrbium, vir Macedo & subruit æmulos
Reges, muneribus: munera namum
Sanos illa queam duces. Horat. in Odis.*

De Forma donationis. Cap. 13.

- 1 Donatio consensus & dantis & accipientis perficitur, inter presentes & absentes.
- 2 Quibus verbis eod.
- 3 Et ex Conuentione legem accipiunt, & qua pacta eis apponantur.
- 4 Donationis insinuatio qua, & quando requiritur.
- 5 Coram quo fiat iudice.
- 6 Et quare inuenta.
- 7 Que donationes insinuari debe nt.
- 8 Soidus in iure quid.
- 9 Libra auri quot aureos nummos recipiebat. eod.
- 10 Marca aurificum, & aurificum quot uncias habeat, & quid unciæ.